

IZGUBLJENI SIN

Boris Slucki

Od dela izčrpan,
od stisk negotov
sin izgubljeni se vrne domov,
nalahno potrka, stopi k dverém.
— Mar smem?
— Moj sin! Edini! Že grem
odpret. Poljubi, če hočeš, očeta,
pospravi, če hočeš, teleta!
Da vrnil si se, zares sem vesel.
Umiril bi se in z nami živel!
Sin usta si briše z gosto bradó,
mesa se najé,
napije vodé,
na čelu mu je kaplja potu zablestela:
pač vaje ni takega dela.
Kar mogel je, to je pospravil
in v spalnico se je odpravil.
Postelja, rjuhe, vse je čistó.
Zdaj — ni mu slabó.
A vstane
in palico prime
in, brez slovesa, izgine.

ULIC PUŠCOBNIH...

Leonid Haustov

Ulic puščobnih led.
Drznih mostov pogum.
Zdi se, da slišim spet
tvojih korakov šum.

Poslušam, se zadržim...
Si srečno, nisi, srce?
Breg tam in sfinge z njim
svoje skrivnosti taje.